

תת"ע (עכו) 12650-01-25 - מדינת ישראל נ' איתן רוזן איתן רוזן

תת"ע (עכו) 12650-01-25 - מדינת ישראל נ' איתן רוזן איתן רוזן שולום עכו

תת"ע (עכו) 12650-01-25

מדינת ישראל

נגד

איתן רוזן איתן רוזן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[01.02.2026]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 15.1.2026 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 26.1.2026.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

המבקש טען כי מועד הדיון כלל לא הובא לידיעתו וכי במועד בו נקבע התיק לשמיעת ראיות, הובהר לו כי יקבל הודעה בנייד לגבי תאריך הדיון אולם מעולם לא קיבל הודעה כזו.

דין טענות אלה של המבקש להידחות על הסף בהיותן לא מחזיקות מים, בלשון המעטה!

עיון בפרוטוקול הדיון מיום 2.4.2025 אשר כולל פירוט מלא ומקיף של כל חילופי הדברים באולם, מעלה כי מועד הדיון נקבע בנוכחות המבקש אשר מחד ביקש לסיים את התיק ומאידך כפר במיוחס לו וטען כי "חפים מפשע יושבים בכלא". עוד נרשם בהחלטה כי בית המשפט פנה למבקש כדי לציין את מספר הטלפון שלו על גבי הפרוטוקול ואף הוסברה לו חשיבות הדבר לצורך יצירת קשר עתידי עימו אולם המבקש סירב.

אדגיש את המובן מאליו כי המבקש ידע גם ידע אודות מועד הדיון כיוון שנכח באולם בעת שמועד הדיון נקבע ואף קיבל העתק הפרוטוקול לידיו, ולא נהיר לי מניין מסקנתו כי יקבל הודעה לנייד לגבי תאריך הדיון שכן מעולם לא נאמרו דברים כאלה; בהערת אגב אציין כי רישום מספרי הטלפון של נאשמים לא מיוצגים בפרוטוקול נעשה על מנת לוודא שניתן יהא ליצור עימם קשר במקרים דחופים.

אוסף ואומר כי הטענה בדבר אי קבלת זימון לדיון הינה טענה שזורה, ואף שזורה מדי, בפי נאשמים אשר לא טרחו להתייצב לדיונים בעניינם ונשפטו בהעדרם. טענה זו נשמעת חדשות לבקרים באולמות בתי המשפט ועל מנת לקבלה יש לבסס אותה כדבעי; טענת אי קבלת זימון אשר נטענת כלאחר יד, אין בה כדי להועיל לאומרה; בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) שם נקבע לפיהם:

"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

לאור האמור, לא עלה בידי המבקש להוכיח קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקש בהעדרו?

המבקש טען אמנם במיוחס לו ובשל כך התיק נקבע לשמיעת ראיות יחד עם זאת רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.
לאור כל האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).
בשים לב להתנהלות המבקש והסיבות בעטיין נדחתה הבקשה, אני מורה על חיוב המבקש בהוצאות משפט בסך 750 ₪ אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום לטובת אוצר המדינה.
המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.
זכות ערר כחוק.
ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ו, 01 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.